

[Statsministeren.]

dette Mødes Begyndelse tillod mig at fremsætte til disse to Partier, der her i Tinget har stillet vidtgaaende Forslag om Toldbeskyttelse, om, at der snarest muligt maatte blive tilvejebragt Klarhed over, hvorvidt der var Flertal for en saadan Politik eller ikke, forekommer mig at have bragt de to ærede Ordførere — og jeg tør vel tage dem som Udtryk for deres Partier — i større Affekt, end egentlig en saadan Henstilling burde have givet dem Anledning til. Det forekommer mig, at det er en saare betimelig Henstilling, og naar de kommer i et saa stærkt Oprør over den, kunde det tyde paa, at der var rørt ved et ømt Sted. Men jeg haaber, at de vil give sig Tid til at tænke over det, og at de saa vil komme til et noget andet Resultat.

Jeg tror, at de Herrer i nogen Grad har misforstaaet min Hensigt med denne Henstilling. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at den var Udtryk for, at nu var Ministeriet ked af det, det var Ministeriet, der vilde af Sted, af Sted, og han indlod sig ogsaa paa at filosofere over, hvad der nu kunde være Grunden til, at Ministeriet vilde af Sted; han udtalte ogsaa, at det var muligt, at Ministeriet ønskede et nyt Grundlag for sin Virksomhed. Og det ærede Medlem Hr. Stauning var inde paa, at Ministeriet jo kunde stille Forslag om et Tillidsvotum — som om det kunde bringe Klarhed over det Spørgsmaal, jeg tillod mig at ønske Klarhed over. Men alt dette hviler paa en Misforstaaelse. Naar jeg har fremdraget dette Spørgsmaal, er det ikke for Ministeriets Skyld, det er ikke Ministeriets Tilværelse, jeg tænker paa, men det er for det politiske Arbejdes og ogsaa for Erhvervslivets Skyld. Det var ud fra disse Hensyn, jeg fremsatte min Henstilling. Ministeriet ved meget vel, at det er en Mindretalsregering, det har vi været klar over fra Begyndelsen, og har vi ikke været klar over det, har vi faaet det at mærke paa mange Maader. Vi er gaaet ind for en bestemt Opgave; vi mener, at vi med Hensyn til denne Opgaves Løsning er naaet et godt Stykke frem; det er muligt, at det kunde være ønskeligt, at vi var naaet videre, men vi mener, at vi er naaet et godt Stykke frem, og vi vil fortsætte Arbejdet, saa længe der er Muligheder og Betingelser for at fortsætte. Ministeriet ønsker ikke at løbe fra sine Forpligtelser.

Naar det ærede Medlem Hr. Stauning mener, at han ved at fremkalde i Erindring de Udtalelser, jeg har fremsat om, at Frihandelen ikke var Religion for Regeringen,

at vi var villige til at foretage en objektiv Undersøgelse, at vi var villige til at lade os overbevise med gode Argumenter, kunde paavise, at de Udtalelser, jeg her har fremsat, var Udtryk for en Ændring i Ministeriets Standpunkt, tager det ærede Medlem ganske fejl. Jeg staar fremdeles paa dette Standpunkt, og jeg kan henvise til, at jeg for ganske nylig paa Regeringens Vegne har tilsagt Villighed til at lade endogsaa et saa fundamentalt og gennemgribende Spørgsmaal som Spørgsmaalet om Dobbelttarif undersøge i Traktatkommissionen. Det er ikke mig, og det er ikke Regeringen, der har skiftet Standpunkt, men det er de Herrer, der har stillet Forslag, som skubber al Undersøgelse til Side og betragter Sagerne som afgjort, stiller Forslag, der paa afgørende Maade staar i Strid med den hidtil fulgte Traktatpolitik, og som altsaa vil afgøre Spørgsmaalet, inden den Undersøgelse endnu er begyndt, som der er fremsat Ønske om, et Ønske, som jeg altsaa har imødekommet.

Det ærede Medlem Hr. Stauning bemærkede meget rigtigt, at jeg ikke kan tvinge til Klarhed. Nej, det kan jeg ikke, selvfølgelig. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bemærkede ogsaa fuldkommen rigtigt, at naar der bliver nedsat et Udvalg, vælger dette selv sin Ledelse og bestemmer selv sit Tempo, og det ærede Medlem Hr. Stauning tror jeg nok, sagde, at det maaske kan være Maaneder; det lød jo ikke meget opløftende. Nej, det er fuldkommen rigtigt; jeg kan ikke tvinge, men jeg kan fremsætte en Henstilling, og det er det, jeg har tilladt mig at gøre, og jeg tror alligevel, de Herrer vil erkende, naar de tænker nærmere over det, at der er adskillige her i Landet, der har Krav paa, at der bliver tilvejebragt Klarhed over et for hele vort økonomiske Liv saa fundamentalt, og betydningsfuldt Spørgsmaal. Derfor tillod jeg mig at fremsætte denne Henstilling, og jeg tror, at det vil være meget ønskeligt, om Partierne kunde følge den.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa en lang historisk Redegørelse, der i og for sig var baade klar og interessant og i mange Henseender rigtig; ja, jeg tror endda, den var rigtig i alt det, det ærede Medlem omtalte; derimod forbigik det ærede Medlem maaske enkelte Punkter, som vilde have fuldstændiggjort Billedet af det, han var inde paa. Navnlige da han var inde paa en Omtale af Omstændighederne ved Ministeriets Dannelse, ønskede det ærede Medlem at give det Udseende af, at det konservative Folkeparti havde